

Свен Нордквіст

ХВИЛИНА ПІВНЯЧОГО КУКУРІКУ

Зі шведської переклала Галина Кирпа





Дідуньо Петсон мав невеликий будинок із садом, дровітню, столярню і курник для десяти курей.

Часом кіт Фіндус, байдикуючи на подвір'ї, заходжувався дражнити курей. А потім вони одне за одним ганялися. Після Петсона найкращими Фіндусовими приятелями були кури.



Тепер на подвір'ї знов стало тихо.

Петсон у задумі дивився на курей, що вже трохи повеселішали. Здавалось, вони тепер переймалися іншими клопотами.

— Я думаю, що скоро в нашому курнику лунатимуть інші звуки, — мовив Петсон. — Цебто — пицатимуть курчата.

— І я так думаю! — жваво вигукнула Софія-Фія.

— І я! — вигукнула Ружинка-Золотинка й закудкудакала разом із рештою курей.

— Ми всі в цьому впевнені, — сказала Прілле, що мала задоволений вигляд.

— А коли це станеться, ти повинен обережно з ними поводитися, — попередив Петсон Фіндуса. — Бо малі курчатка такого не витримують. Тобі доведеться бути насторожі, щоб сюди не занадився який-небудь кіт і не поїв їх.



Тоді навколо Фіндуса мовби щось засяяло, і він уже достеменно знав, що робитиме, коли день і ніч сидітиме під курником.

